

Hajdú Péter elmélete szerint a még nagyjából azonos nyelvet beszélő ősi uráli (finnugor és szamojéd) közösség ekkor az Urál hegység északi részének két oldalán élt, de zömmel a hegységtől keletre. Ez volt az a terület, ahol a szibériai tajgai erdő és az európai lombos erdő találkozott. (A rekonstruált uráli alapnyelvben ugyanis a szibériai tajga minden fájának megvolt a neve, az európai lombos erdő fái közül pedig csupán a szilé.) E felfogás ma már erős korrekcióra szorul, mivel egyrészt a régészek a korszak településeinek -több-ségét nem ezen az északi területen, hanem főként az Urál középső és déli -vo-nulatánál találták meg, másrészt pedig az újabb pollenvizsgálatok jóval nagyobb -területre bővítették ki a két erdőfajta -találkozásának színterét, főként nyugati és déli irányban.